

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi J. N. i M. N.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w C. z dnia 15 lutego 2005 r., sygn. akt VI Ca (...)

w sprawie z wniosku J. N. i M. N. przy uczestnictwie A. N., A. N., D. K., R. W. i E. K. o zniesienie współwłasności na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2005 r.,

1/ odrzuca skargę;

2/ zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestniczki postępowania A. N. kwotę 500, zł /pięćset/ tytułem kosztów postępowania.

Uzasadnienie

Wykonując zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w C. o złożenie pełnomocnictwa procesowego do wniesienia skargi, pełnomocnik skarżących przedłożył pełnomocnictwo mocodawców uprawniające go „do prowadzenia sprawy sygn. akt VI Ca (...) we wszystkich instancjach”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424¹ – 424¹² k.p.c.) nie jest kontynuacją postępowania zakończonego prawomocnie kwestionowanym orzeczeniem sądu drugiej instancji i nie zmierza do zmiany bądź uchylenia tego orzeczenia. Umożliwia natomiast – przy spełnieniu określonych wymagań i uwarunkowań – dochodzenie roszczenia odszkodowawczego

od Skarbu Państwa za niezgodną z prawem działalność orzeczniczą sądu jako organu władzy publicznej (art. 417 § 1 k.c.). Z tej przyczyny jest odrębną, nową sprawą wymagającą przedstawienia nowego pełnomocnictwa procesowego przez pełnomocnika (art. 89 § 1 i 126 § 3 k.p.c. w związku z art. 424⁵ § 2 k.p.c.).

Zarządzenie Przewodniczącego Sądu Okręgowego w C. trafnie zmierzało do uzupełnienia braku formalnego skargi, ale nie zostało wykonane, bowiem przedłożone pełnomocnictwo nie umocowuje do prowadzenia sprawy skargowej (art. 424¹ – 424¹² k.p.c. w związku z art. 417¹ § 2 k.c.), lecz do prowadzenia „we wszystkich instancjach sprawy VI Ca (...) o zniesienie współwłasności”.

Nieuzupełnienie w terminie braków formalnych skargi powoduje jej odrzucenie (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 424⁶ § 3 k.p.c.).

Na rzecz uczestniczki postępowania A. N. została zasądzona od wnioskodawców należność z tytułu zastępstwa radcowskiego należycie umocowanego pełnomocnika, aczkolwiek w ograniczonym zakresie ze względu na sytuację materialną skarżących (art. 520 § 2 k.p.c. w związku z art. 102 k.p.c.).